

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/19/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200815
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3012200815.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobkyne: starostka obce Mojtiín, Q.. V. Y., XXX XX L.. XXX, proti žalovanému: Obec Mojtiín, 020 72 Mojtiín č. 242, v konaní o návrhu na vydanie predbežného opatrenia a o preskúmanie zákonnosti uznesení Obecného zastupiteľstva obce Mojtiín zo dňa 15. novembra 2012 č. 30/2012, č. 31/2012, 32/2012 a 33/2012, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S 155/2012-33 zo dňa 2. januára 2013, a uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/155/2012-34 zo dňa 9. januára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S 155/2012-33 zo dňa 2. januára 2013 a č. k. 13S/155/2012-34 zo dňa 9. januára 2013 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením zo dňa 2. januára 2013, č. k. 13S/155/2012-33 podľa ust. § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zastavil konanie o návrhu žalobkyne na vydanie predbežného opatrenia, ktorým žiadala, aby krajský súd pozastavil výkon uznesení Obecného zastupiteľstva obce Mojtiín č. 30/2012, č. 31/2012, 32/2012 a 33/2012 prijatých na zasadnutí Obecného zastupiteľstva Obce Mojtiín dňa 15. novembra 2012 a to až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia krajského súdu o návrhu starostky obce Mojtiín na zrušenie uznesení Obecného zastupiteľstva Obce Mojtiín č. 30/2012, č. 31/2012, 32/2012 a 33/2012 prijatých na zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce Mojtiín dňa 15. novembra 2012.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd dospel k záveru, že inštitút predbežného opatrenia je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku vylúčený. Krajský súd, poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 244 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods.1, veta prvá, s § 103 a s § 104 ods.1, veta prvá, konštatoval, že ustanovenie § 246c O.s.p. povoľuje použiť primerane iba prvú, tretiu a štvrtú časť Občianskeho súdneho poriadku a používanie druhej časti Občianskeho súdneho poriadku je vylúčené, aj keby išlo len o primeranosť aplikácie. Podľa názoru krajského súdu z uvedených dôvodov nie je možné poskytovať súdnu ochranu predbežným opatrením podľa ust. § 102 O.s.p., pretože uvedené ustanovenie predpokladá použiteľnosť druhej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením zo dňa 9. januára 2013, č. k. 13S/155/2012-34 podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti uznesení Obecného zastupiteľstva obec Mojtiín zo dňa 15. novembra 2012 č. 30/2012, č. 31/2012, 32/2012 a 33/2012, ktorými bolo vyhlásené miestne referendum o odvolaní žalobkyne z funkcie starostky obce Mojtiín, bola schválená komisia pre miestne referendum, bol stanovený termín stretnutia komisie pre miestne referendum najneskôr do 14. decembra 2012 a bol vyhlásený deň konania miestneho referenda na deň 16. februára 2013 o 9:00 hod do 22:00 hod.

Z odôvodnenia uvedeného uznesenia vyplýva, že krajský súd zastavil konanie o návrhu žalobkyne o preskúmanie predmetných uznesení Obecného zastupiteľstva obce Mojtiín z dôvodu, že žalobkyňa nie je oprávnenou osobou na podanie návrhu o preskúmanie zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva, a preto jej návrh nemohol vecne prejednať. Krajský súd konštatoval, že žalobkyňa v prejednávanej veci nie je subjektom, ktorému by zákon priznával aktívnu legitímáciu na podanie správnej žaloby o preskúmanie uznesení žalovaného. Poukázal na právnu úpravu ustanovenú v právnej norme § 250zf ods. 1 O.s.p., v ktorej zákonodarcia zveruje prokurátorovi právomoc podať na súd návrh na zrušenie uznesenia obecného zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva alebo zastupiteľstva vyššieho územného celku, ak svoje uznesenie, ktoré je v rozpore so zákonom, nezrušia na základe jeho protestu. Súčasne poukázal na právnu úpravu ustanovenú v právnej norme § 250zf ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorej účastníkom konania sú obec, mesto, mestská časť alebo vyšší územný celok a prokurátor. Krajský súd dospel k záveru, že z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že aktívne legitimovanou osobou v konaní o preskúmanie zákonnosti obecného zastupiteľstva je výlučne len prokurátor, a preto žalobkyňa nemá aktívnu legitímáciu na podanie návrhu o preskúmanie zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva podľa ust. § 250zf O.s.p..

Proti obom uvedeným rozhodnutiam krajského súdu žalobkyňa podala v zákonnej lehote odvolanie.

Odvolaním proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 2. januára 2013, č. k. 13S/155/2012-33 sa žalobkyňa domáhala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu sp. zn. 13S/155/2012-33 zrušil a rozhodol o odklade vykonateľnosti uznesení Obecného zastupiteľstva obce Mojtiín č. 30/2012, 31/2012 a 33/2012 v zmysle ust. § 250c ods. 1 O.s.p.. Súčasne žiadala priznať náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania namietala, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Vytýkala krajskému súdu, že pri svojom rozhodovaní neprihliadol na ust. § 41 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 250c ods. 1 O.s.p.. Poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 41 ods. 2 O.s.p. a v § 250c ods. 1 O.s.p., ktorú citovala, vyslovila názor, že hrozbu závažnej ujmy v návrhu odôvodnila skutočnosťou, že v demokratickom štáte je mandát orgánov územnej samosprávy odvodzovaný od obyvateľov subjektu územnej samosprávy. Dôvodila, že vzhľadom k tomu, keď obecné zastupiteľstvo vyhlásilo miestne referendum o jej odvolaní z funkcie starostu Obce Mojtiín bez splnenia zákonných predpokladov uvedených v ust. § 13a ods. 3 písm. a/ bod 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, došlo k porušeniu nielen princípu právnej istoty (čl. 1 ods. 1 prvá veta Ústavy SR, čl. 69 ods. 3 Ústavy SR a ust. § 13a ods. 3 písm. a/ bod 2 zákona o obecnom zriadení, ale aj k porušeniu princípu demokracie (čl. 1 ods. 1 prvá veta Ústavy SR), pretože obecné zastupiteľstvo skrátilo jej volebné obdobie starostky v rozpore s ust. § 69 ods. 3 posledná veta Ústavy SR a ust. § 13a ods. 3 písm. a/ bod 2. zákona o obecnom zriadení, v dôsledku ktorého protiústavného a nezákonného konania obecného zastupiteľstva naďalej hrozí závažná ujma, spočívajúca v tom, že dňa 16. februára 2013 bude uskutočnené miestne referendum o jej odvolaní z funkcie starostky, ktoré bolo vyhlásené bez toho, aby boli naplnené podmienky na jeho vyhlásenie, upravené v ust. § 13a ods. 3 písm. a/ bod 2 zákona o obecnom zriadení. Uviedla, že obci tak hrozí aj finančná strata a riziko, že verejné zdroje budú vynaložené neefektívne a v rozpore so zákonom o rozpočtových pravidlách. Ďalej vytýkala krajskému súdu, že napriek tomu, že ust. § 250c ods. 1 O.s.p. umožňuje súdu pozastaviť vykonateľnosť napadnutých uznesení obecného zastupiteľstva, krajský súd v napadnutom uznesení v rozpore s ust. § 250c ods. 1 O.s.p. uviedol, že zákon súdu takýto postup neumožňuje. Žalobkyňa za ďalší dôvod na odklad vykonateľnosti uznesení obecného zastupiteľstva považovala tiež skutočnosť, že miestne referendum bolo vyhlásené na základe návrhu predloženého obyvateľom obce Mojtiín, ktorý nemal mandát poslanca.

Uvedené odvolanie proti označenému rozhodnutiu súdu prvého stupňa žalobkyňa doplnila písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 6. februára 2013 o nové skutočnosti, na ktoré odvolací súd však nemohol prihliadať, pretože žalobkyňa nimi doplnila dôvody odvolania po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania.

Odvolaním proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 9. januára 2013, č. k. 13S/155/2012-34 sa navrhovateľka domáhala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu sp. zn. 13S/155/2012-34 z 9.1.2012 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch tohto odvolania žalobkyňa taktiež namietala, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Uviedla, že sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu prezentovaným v odôvodnení jeho uznesenia. Poukazom na čl. 46 ods. 2 Ústavy SR vyslovila presvedčenie, že uzneseniami obecného zastupiteľstva, ktorých preskúmania sa v konaní domáhala, bola ukrátená na svojich právach ako fyzická osoba, vykonávajúca funkciu starostu obce Mojšín. Ďalej vyslovila názor, že Občiansky súdny poriadok nikde neustanovuje, že starosta obce nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby proti uzneseniu obecného zastupiteľstva, ako aj, že Občiansky súdny poriadok rovnako neustanovuje, že starosta obce je povinný domáhať sa zrušenia uznesení obecného zastupiteľstva iba na základe podnetu, podaného vecne a miestne príslušnou okresnou prokuratúrou. Tvrdila, že Občiansky súdny poriadok taktiež neustanovuje ani právnu povinnosť prokurátora podať žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy, v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora. Poukázala na to, že z napadnutého uznesenia krajského súdu vyplýva, že zrušenia nezákonného rozhodnutia obecného zastupiteľstva sa môže domáhať iba prostredníctvom prokuratúry, a že ak prokurátor nepodá proti nezákonným uzneseniam obecného zastupiteľstva protest alebo nepodá žalobu za podmienok upravených v ust. § 35 ods. 1 písm. b/ a ust. § 250zf ods. 1 O.s.p. nezákonné uznesenia obecného zastupiteľstva nemožno zrušiť a musia sa vykonať vo všetkých svojich dôsledkoch. Žalobkyňa vytýkala krajskému súdu, že v rozpore s čl. 46 ods. 2, a čl. 12 ods. 2 Ústavy SR jej odoprel právo domáhať sa ochrany pred nezákonným rozhodnutím obecného zastupiteľstva, tvrdiac, že funkcia starostu obce je jej na ujmu pri uplatňovaní práva domáhať sa ochrany pred nezákonným rozhodnutím obecného zastupiteľstva, čím ju krajský súd napadnutým rozhodnutím poškodil a znevýhodnil z dôvodu, že vykonáva funkciu starostu obce Mojšín. Záverom vyslovila názor, že je aktívne legitimovaná na podanie žaloby podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p. ako fyzická osoba. Súčasne namietala, že súd prvého stupňa ju nesprávne poučil o podaní opravného prostriedku, pretože poukazom na formuláciu obsahu poučenia, považovala poučenie súdu o opravnom prostriedku za nezrozumiteľné.

Uvedené odvolanie proti označenému rozhodnutiu súdu prvého stupňa taktiež žalobkyňa doplnila písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 6. februára 2013 o nové skutočnosti, na ktoré odvolací súd však tiež nemohol prihliadať, pretože žalobkyňa nimi doplnila dôvody odvolania po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania.

Žalovaný sa k podaným odvolaniam žalobkyne písomne nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenia krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaniach žalobkyne (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods.2 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci je posúdenie správnosti záverov krajského súdu vyslovených v preskúmaných rozhodnutiach, keď napadnutým uznesením č. k. 13S 155/2012-33 zo dňa 2. januára 2013 zastavil konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle ust. § 104 ods. 1 O.s.p. pre nedostatok podmienky konania a napadnutým uznesením č. k. 13S/155/2012-34 zo dňa 9. januára 2013 zastavil konanie o návrhu navrhovateľky na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí obecného zastupiteľstva v zmysle ust. § 250d ods. 3 O.s.p. pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobkyne na podanie takéhoto návrhu.

Podľa ust. § 7 ods. 2 O.s.p. v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 244 ods. 6 O.s.p. primerane podľa ustanovení tejto časti konajú a rozhodujú súdy aj vtedy, ak to ustanoví osobitný predpis alebo ak preskúmanie rozhodnutí orgánov verejnej správy vyplýva z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Podľa ust. § 11 ods. 4 písm. f/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 369/1990 Zb. alebo zákon o obecnom zriadení) obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené vyhlasovať miestne referendum o najdôležitejších otázkach života a rozvoja obce a zvolávať zhromaždenie obyvateľov obce.

Podľa ust. § 11a ods. 1 písm. c/ zákona o obecnom zriadení obecné zastupiteľstvo vyhlási miestne referendum, ak ide o odvolanie starostu (§ 13a ods. 3),

Podľa ust. § 13 ods. 1 zákona o obecnom zriadení predstaviteľom obce a najvyšším výkonným orgánom obce je starosta. Funkcia starostu je verejná funkcia. Funkčné obdobie starostu sa skončí zložením sľubu novozvoleného starostu. Spôsob voľby starostu upravuje osobitný zákon.

Podľa ust. § 3 ods. 2 zák. č. 153/2001 Z. z. zákona o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 153/2001 Z. z. alebo zákon o prokuratúre) prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať všetky zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. e/ zákona o prokuratúre pôsobnosť prokuratúry vykonávajú prokurátori dozorom nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

Podľa ust. § 20 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

Podľa ust. § 21 ods. 1 písm. a/ zákona o prokuratúre prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy a) preskúmaním zákonnosti

1. všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných orgánmi verejnej správy,
2. smerníc, uznesení, úprav, opatrení a iných právnych aktov vydaných na zabezpečenie plnenia úloh v oblasti verejnej správy (ďalej len "opatrenie"),
3. rozhodnutí vydaných v jednotlivých veciach v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie"),
4. postupu orgánov verejnej správy pri vydávaní opatrení a rozhodnutí.

Podľa ust. § 35 ods. 1 písm. b/ O.s.p. prokurátor môže podať návrh na začatie konania, ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora a za podmienok uvedených v tomto zákone.

Podľa ust. § 250zf ods. 1, 2 O.s.p. ak obecné zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného celku nezruší na základe protestu prokurátora svoje uznesenie, ktoré je v rozpore so zákonom, môže prokurátor podať na súd návrh na zrušenie tohto uznesenia.

Účastníkmi konania sú obec, mesto, mestská časť alebo vyšší územný celok a prokurátor.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa v danej veci náležite postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, skutkové zistenia v danom prípade náležite právne posúdil, a preto jeho rozhodnutia je treba považovať za vecne správne a súladné so zákonom.

Odvolací súd po preskúmaní odvolaní napadnutých rozhodnutí súdu prvého stupňa oboznámiac sa s predloženým spisovým materiálom krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, zistil, že zo zápisnice 4/2012 vyhotovenej dňa 15. novembra 2012 na zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Mojtiín vyplýva, že obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí prijalo uznesenie č. 30/2012, ktorým vyhlásilo miestne referendum o odvolaní starostky obce Mojtiín Q.. V. Y., tak aby sa uskutočnilo do 90 dní od schválenia tohto uznesenia, uznesenie č. 31/2012, ktorým obecné zastupiteľstvo schválilo komisiu pre miestne referendum v zložení: T. Q., R. L., L.J., N. B. a náhradníci: R. L. a Q. V. B., uznesenie č. 32/2012, ktorým bol stanovený termín stretnutia komisie pre miestne referendum najneskôr do 14. decembra 2012 a uznesenie č. 33/2012, ktorým obecné zastupiteľstvo obec Mojtiín vyhlásilo deň miestneho referenda na 16. februára 2013 od 9:00 hod do 22:00 hod.

Ďalej odvolací súd zistil, že starostka obce - žalobkyňa, sa návrhom na vydanie predbežného opatrenia, doručený krajskému súdu dňa 28. novembra 2012, domáhala pozastavenia výkonu uznesení obecného zastupiteľstva obce Mojtiín č. 30/2012, 31/2012, 32/2012 a 33/2012 prijatých na zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce Mojtiín dňa 15. novembra 2012 a to až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Návrhom doručeným krajskému súdu dňa 11. decembra 2012 sa navrhovateľka domáhala zrušenia vyššie označených uznesení Obecného zastupiteľstva obce Mojtiín.

Odvolací súd po preskúmaní odvolaní napadnutého uznesenia krajského súdu o zastavení konania o návrhu žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia v rozsahu odvolacích námietok dospel k záveru, že súd prvého stupňa vec správne posúdil a rozhodol v súlade so zákonom, keď konanie o takomto návrhu žalobkyne zastavil v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p...

Pokiaľ žalobkyňa vo svojom odvolaní poukázala na to, že krajský súd mal jej podanie posúdiť podľa obsahu a podľa ust. § 250c ods. 1 O.s.p. odložiť vykonateľnosť rozhodnutia, odvolací súd sa s jej tvrdením nemohol stotožniť. Z obsahu predloženého spisového materiálu nepochybne vyplýva, že žalobkyňa podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia dňa 28. novembra 2012, teda ešte pred podaním návrhu vo veci samej, ktorý podala až 11. decembra 2012, pričom z obsahu tohto návrhu bolo zrejmé, že žalobkyňa výslovne uviedla, čoho sa týmto podaním domáha.

V danej súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti žalobkyne, že povinnosťou súdu je v zmysle § 41 ods. 2 v spojení s 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. posudzovať každé podanie podľa jeho obsahu bez ohľadu na jeho označenie, avšak súd nemá dostatok právomoci nahrádzať vôľu účastníka prejavu v jeho podaní.

Inštitút predbežného opatrenia je systematicky zaradený do druhej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorej ustanovenia sa však pre správne súdnictvo nemôžu použiť ani primerane (§ 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), keďže zákonodarca v právnej úprave ustanovenej v právnej norme § 246c ods. 1, veta prvá stanoví, že pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej správne súdnictvo), sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Z uvedenej právnej úpravy vyplýva záver, súd, konajúci podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, nemá právomoc nariadiť predbežné opatrenie, ktorého

právnú úpravu zákonodarca začlenil do druhej časti Občianskeho súdneho poriadku. Pokiaľ sa teda žalobkyňa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáhala, aby krajský súd pozastavil výkon uznesení Obecného zastupiteľstva obce Mojtín č. 30/2012, č. 31/2012, 32/2012 a 33/2012 prijatých na zasadnutí Obecného zastupiteľstva Obce Mojtín dňa 15. novembra 2012 a to až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia krajského súdu o jej návrhu na zrušenie uvedených uznesení Obecného zastupiteľstva obce Mojtín, právny záver krajského súdu, že v správnom konaní sa predbežné opatrenia nevydávajú, a preto konanie o predbežnom opatrení zastavil podľa § 104 ods. 1 O.s.p., je vecne a právne správny.

V súvislosti s námietkou žalobkyne o povinnosti súdu posúdiť podanie podľa obsahu odvolací súd podľa § 250ja ods. 7 O.s.p. poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo 225/2008, ktorý sa s uvedenou problematikou už zaoberal, z ktorého rozhodnutia súčasne právny záver najvyššieho súdu cituje:

„V správnom súdnictve sa uplatňuje právny inštitút odkladu vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu, ide však o návrhové konanie priamo závislé od dispozičného práva účastníka konania (zväčša žalobcu) podať taký návrh; súd o ňom z úradnej povinnosti nerozhoduje. Inštitút odkladu vykonateľnosti podľa ustanovenia § 250c Občianskeho súdneho poriadku a predbežného opatrenia podľa ustanovení § 74 - § 77 Občianskeho súdneho poriadku nemožno stotožňovať. Platí tu zásada *lex specialis derogat legi generali*, t. j. špeciálny zákon alebo ustanovenie ruší všeobecný zákon alebo ustanovenie. Špeciálnym ustanovením je § 250c Občianskeho súdneho poriadku, ktoré upravuje odklad vykonateľnosti; je preto bez právneho významu tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že súd mal jeho žiadosť o vydanie predbežného opatrenia posúdiť ako žiadosť o odklad vykonateľnosti z hľadiska jeho obsahu.

Odvolací súd v závere konštatuje, že požiadanie o odklad vykonateľnosti napadnutého právoplatného rozhodnutia správneho orgánu nie je viazané lehotou, preto oň môže účastník konania, ktorý má právny záujem na odklade vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu, požiadať v rámci súdneho konania až do právoplatného rozhodnutia vo veci. „

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd námietku žalobkyne, že povinnosťou súdu bolo jej návrh na nariadenie predbežného opatrenia posúdiť v zmysle § 41 ods. 2 v spojení s § 250c ods.1 O.s.p. ako návrh na odklad vykonateľnosti uznesení Obecného zastupiteľstva obce Mojtín č. 30/2012, 31/2012 a 33/2012 zo dňa 15. novembra 2012, považoval za nedôvodnú.

V danej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že predpokladom pre postup súdu podľa ust. § 250c ods. 1 O.s.p. je splnenie zákonných podmienok konania zákonodarcom ustanovených v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého uznesenia krajského súdu, ktorým prvostupňový súd podľa § 250d ods.3 O.s.p. zastavil konanie o návrhu žalobkyne o preskúmanie zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva obce Mojtín, v návrhu označených, v rozsahu odvolacích námietok, dospel k záveru, že súd prvého stupňa vec správne posúdil a rozhodol v súlade so zákonom.

Odvolací súd dáva do pozornosti žalobkyne, že konanie o preskúmanie zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva alebo zastupiteľstva vyššieho územného celku je osobitným druhom konania systematicky zaradeným do siedmej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Napriek tomu, že zákonodarca v právnej úprave ustanovenej v právnej norme § 250zf O.s.p. výslovne neodkazuje na primerané použitie ustanovení piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, z jej systémového zaradenia do piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je vyjadrená jeho vôľa, že právna úprava ustanovená v tejto časti sa vzťahujú aj na konanie podľa ust. § 250zf O.s.p..

Účelom konania v zmysle § 250zf O.s.p. je preskúmanie súdom, či uznesenia obecného zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva alebo zastupiteľstva vyššieho územného celku sú v súlade so zákonom. Zákonodarca v právnej norme § 250zf ods. 1 O.s.p. ustanovuje právomoc súdu preskúmať zákonnosť uznesení obecného zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva alebo zastupiteľstva vyššieho územného celku za splnenia zákonom stanovených podmienok tak, že súd preskúmava zákonnosť uznesení obecného zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva alebo zastupiteľstva vyššieho územného celku na základe návrhu prokurátora, ktorým sa domáha zrušenia ich uznesení, ktoré sú v rozpore so zákonom a obecné zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného

celku svoje uznesenia nezrušilo na základe jeho protestu. Súčasne zákonodarca v právnej norme § 250zf ods. 2 O.s.p. ustanovuje kto je účastníkom tohto konania tak, že účastníkmi konania sú obec, mesto, mestská časť alebo vyšší územný celok a prokurátor.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že konanie o preskúmanie zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva alebo zastupiteľstva vyššieho územného celku sa začína na návrh, na podanie ktorého je aktívne legitimovaný iba prokurátor a aj to až za predpokladu, že nebolo vyhovené jeho protestu podľa ust. §§ 22 a nasl. zákona o prokuratúre.

V dane súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že úlohou prokuratúry je vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušení zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Zákonodarca v zákone o prokuratúre zveruje do právomoci prokurátora vykonávať dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy a to preskúmaním zákonnosti o. i. uznesení vydaných vo verejnom záujme pri zabezpečovaní plnenia úloh v oblasti verejnej správy. Súčasne odvolací súd poukazuje na právnu úpravu ustanovenú v právnej norme § 35 ods. 1 písm. b/ O.s.p., v zmysle ktorej prokurátor môže podať návrh na začatie konania, ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora a za podmienok uvedených v tomto zákone. Z uvedeného vyplýva, že zákonodarca už vo všeobecných ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku (prvá časť, na primerané použitie ktorej zákonodarca odkazuje v právnej norme § 246c ods. 1, prvá veta O.s.p.) zveruje do právomoci prokurátora podávať návrhy na súd o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo jeho protestu.

Uznesenie, ktoré prijalo obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí nemožno považovať za individuálny správny akt, pretože nerieši subjektívne práva a povinnosti fyzických a právnických osôb a prijatím uznesenia obecné zastupiteľstvo realizuje svoju právomoc konať vo verejnom záujme obce vyplývajúca mu z ustanovení zákona o obecnom zriadení a to rozhodovať o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené vyhlasovať miestne referendum o najdôležitejších otázkach života a rozvoja obce a zvolávať zhromaždenie obyvateľov obce. Starosta obce je verejná funkcia a tak isto podlieha verejnej kontrole spôsobom zákonom stanoveným. Z uvedeného dôvodu sa nemôže starosta ako fyzická osoba úspešne domáhať preskúmania zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva, i keď tvrdí, že uzneseniami obecného zastupiteľstva bol ukrátený na svojich právach ako fyzická osoba vykonávajúci funkciu starostu obce.

Vzhľadom k uvedenému odvolací konštatuje, že keďže predmetné uznesenia obecného zastupiteľstva obce Mojtiň nie sú individuálnymi správnymi aktmi, nemožno sa s úspechom domáhať ani ich preskúmania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.), ako sa v odvolaní mylne domnieva žalobkyňa, pretože súdnemu prieskumu nepodliehajú postupom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolacie námietky žalobkyne uvedené v jej odvolaní proti napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa zo dňa 9. januára 2013 č. k.13S/155/2012-34 nepovažoval za relevantné na vyhodenie jej odvolacieho návrhu.

Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci a z právnych záverov vyplývajúcich z citovanej právnej úpravy, na danú vec sa vzťahujúcej, odvolací súd v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 246 ods. 1, prvá veta O.s.p. napadnuté uznesenia krajského súdu ako vecne a právne správne potvrdil.

Neuniklo pozornosti odvolaciemu súdu nesprávne označenie žalovaného v oboch preskúmaných rozhodnutiach krajského súdu, ktorý ako žalovaného označil obecné zastupiteľstvo obce Mojtiň. V zmysle ustanovenia § 250zf ods. 2 O.s.p. účastníkom konania je obec. Nesprávne označenie žalovaného prvostupňovým súdom odvolací súd nepovažoval za takú vadu, ktorá by mala sama osebe vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí súdu prvého stupňa, keďže okruh účastníkov konania podľa siedmej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je vopred daný, a nesprávne označenie žalovaného žalobkyňou i krajským súdom nemá nepriaznivý vplyv na procesné práva žalovaného - obec Mojtiň.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení

s ust. § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. Účastníkom náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože žalobkyňa v tomto konaní nebola úspešná a žalovanému zákonodarca náhradu trov tohto konania nepriznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol vo veci pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.